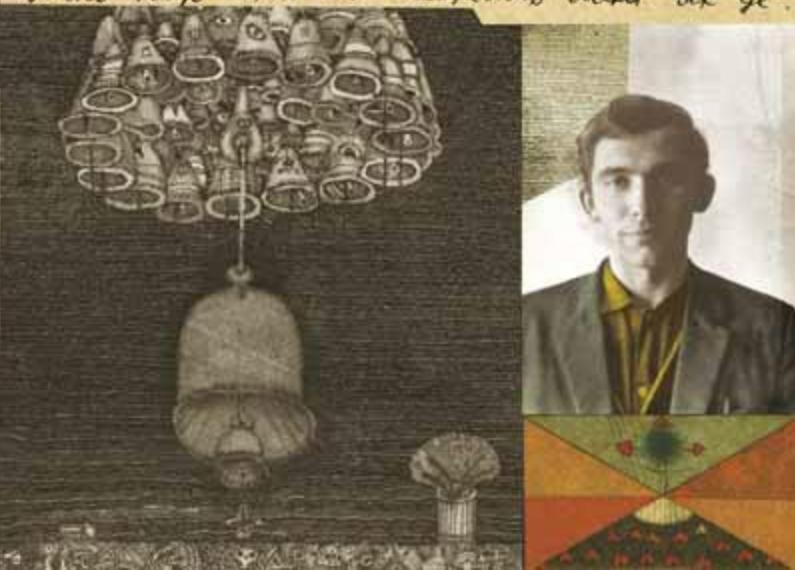

У нас тут й надалі триває маскарад дощів, де всі вони ходять на довгих ходулях і в них такі довгі прозорі шлащі і в кожного під полою ластівки доганяють комах літаки ластівок літаків кажани літаки бджола не доганяє нікого, бо в сонячні дні вона прінає в глибокі квітки на самісіньке дно, а вертає назад пізно ввечері орієнтуєчись світлом зірок і літаків що везуть заклопотаних пасажирів.

Якщо я колись напишу книжку про те як я люблю джаз і неодмінно назуву її: ПонЛунок Еллін ФІТ ЦЕРАЛЫТ "ІІ голос такий антилопи ІІ зовнішнього вигляду. Я за час твоєї відсутності став "чільним" знавцем джазу в місті Львові. Тут потрапіло в усіх відомих. Іноді зустрічався вагатох художників-привітний осінній рукописаний вінок до майстерень.

Ось цікавий факт, який варто згадати. Відомо, що під час розмови з Тарасом Шевченком він сказав: «Я не можу жити без писання». Але відомо також, що під час розмови з Тарасом Шевченком він сказав: «Я не можу жити без писання».

книжка перша постать голосу

1968

***

відлуння дзеркала
нічого не знає про дзеркало
нічого не знає про себе

але воно про літо знає
і про нього розказує

воно має дві стежки
білу і чорну
воно завжди білою ходить
і розказує
що на груші виросли груши
і впали в траву що на вербі
груш не виросло а виріс лелека
і впав за обрій

прийде від матері дивний літній сон
із сапою в руках і всю білу стежку
пересапає

і тоді вже відлуння
самотньо сидітиме біля дзеркала
бо чорною стежкою
ходити
страшно

— — —
відлуння дзеркала
нічого не знає про дзеркало
нічого не знає про себе

але воно про літо знає
і про нього розказує

воно має дві стежки
білу і чорну
воно завжди білою ходить
і розказує
що на груші виросли груши
і впали в траву що на вербі
груш не виросло а виріс лелека
і впав за обрій

прийде від матері дивний літній сон
із сапою в руках і всю білу стежку
пересапає

і тоді вже відлуння
самотньо сидітиме біля дзеркала
бо чорною стежкою
ходити
страшно

A photograph of a V-shaped wooden frame, likely made of pine, with text printed on its slanted sides. The text is arranged in two columns, one on each side of the V. The top line of text on both sides reads "Мы будем ждать вас". The middle line on the left side reads "всех, кто любит". The bottom line on the left side reads "наши дети". The middle line on the right side reads "всех, кто любит". The bottom line on the right side reads "наши дети".

марія
поема

197

三

Не говорім палкіх освідчень –
Словес безбарвних, перетертих.
Бо зорі вниз летять у відчай,
В ти ніч освідчуєчись смерті.

Бо трави в темінь проростаючи,
Життю освідчуються в ночі.
Тож зрозуміймо, не питаючи,
Свою задуманість пророчц.

І розкажім собі обіймами
Про тишину над оболонями.
Найзоріпадають невпіймані,
Минаючи твої долоні!

Тож розкажім собі безмовно так,
Тож розкажім собі цілунками,
Як спивши соку велемовного,
Вночі трава зростає лінко.

І будьмо так! — мовчання мовбито,
З багатомовними очима...
Свою любов безслівно мовити
Навчімо, дівчинко, навчімо.

СТЕЖКА ~~Быстро~~ ^{Быстро} изменяется наше существо
~~Быстро~~ ^{быстро} меняется наше существо
стареет, мы забываем
как ~~запись~~ ^{запись}.
~~Запись~~

Чтобы ~~принять~~ ^{принять} ~~и~~ ^и ~~запись~~ ^{запись} Помощь
в Волшебном же лесу —
Быстро стареют но деревья-старики
и деревья-старики.

Гуд Найт !
Твій Грицько Чубауї- пастух слів І місяця, синього однорого

го бика, що Іноді мукає Іноді мовчить,
але завжди ходить попереду місяця й
зПрок, І який чує посвист свого пастух
а І сте КЕльометрІв І за дзвістІ
за

І так добре Іноді погрітись біля його
синьої шерсті, особливо коли довго був
сам їх серед трамваїв, пам'ятників ар
хітектури І т.з. людей.

